

VDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK XLVIII

8

SRPEN 2019

NOVINKY Z KNIHOVNY

Najdete ve volarské
knihovně.

strana 8

ROZHOVOR

.....
František Rokůsek
ve službě u svatého
Floriána.

strana 12

OSOBNOSTI VOLARSKA

.....
Rudi Schmid
dobył(a) hudební
svět.

strana 17

S Romanem Kozákem se na Staré město vypravila stovka lidí.

Volary testují Asistenty prevence kriminality.

Druhá komentovaná prohlídka směřovala na Kalvárii.

Placky stejně jako chléb chutnaly domácím i přespolním.

Náš stánek na Dni národního parku nešlo přehlédnout.

Rodí se nová generace sekáčů - Mlynářovice.

Toulky starou Šumavou tentokrát v muzeu.
foto Jaroslav Pulkrábek, Jitka Nachlingerová

Emil Kintzl s Janem Fischerem natáčeli na Soumarském Mostě.

Foto měsíce

Dům, kde bývalo řeznictví, je zbořen a ani pan farář Václav Kaše nechodí již po tomto světě. Svoji podobu změnil i některé domy v ulici. Avšak ministrant, jenž je na obrázku druhý zleva, se snad za ta léta vůbec nezměnil.

-jp-

Dřevo a hudba

Volarské slavnosti jsou sice zasvěceny dřevu, avšak pojdme se na ně podívat z hudební stránky. Úvod bude patřit zpěvačce, skladatelce, herečce, ale také závodnici rallye Olze Lounové. Jako herečku jste ji mohli vidět v seriálech Ošklivá Katka nebo Vyprávěj. Mezi její největší hity patří Lásky v housce s Xindlem X a autorské skladby K výškám a Brány svaté. V roce 2011 vydala svou první studiovou desku Rotující nebe a podepsala smlouvu se světovým vydavatelstvím Universal Music. Za svou kariéru se aktivně se účastní různých charitativních akcí, od roku 2011 je patronkou Nadačního fondu UNICEF. Volarský V-Band, naše domácí stříbro, netřeba představovat. Bonsai č. 3 je folková skupina z Českých Budějovic, charakteristická svým obsazením violoncella. V roce 2018 vyhrála hlavní cenu poroty v soutěži Mohelnický dostavník, ve stejném roce se probojovala i do finále Porty. Na slavnosti přijede mírně oslabena, neb jedna ze zpěvaček je na vojenském cvičení. Karel Kahovec začínal jako bigbeatová a rokenrolová hvězda 60. let 20. století, kdy působil jako člen skupin The Matadors a Flamengo, později též jako interpret moderní country hudby ve skupině Country Beat Jiřího Brabce. V současné době pokračuje v odkazu svého kamaráda zpěváka Petra Nováka. Skupinu Parkán, jejíž kořeny sahají až do počátku sedmdesátých let minulého století, jsme mohli na slavnostech slyšet i v loňském roce a na přání mnohých jsme ji pozvali i letos. Skupinu Přímy přenos tvoří muzikanti z Pošumaví, kteří opravdu umí. Na hudební scéně se drží od roku 2007 a stojí za to je slyšet. Avšak hrát se nebude pouze na náměstí, ale i v parku na Starém městě, kde to bude v režii romské skupiny Mistrál a za tržnicí, kde budou kralovat ve Volarech dobře známá Netolická Pětka a Doubravanka. No, a kdo není na muziku, tak může zajít do strašidelného hradu, projet se na elektrokoloběžce nebo se jít podívat na pohádku do muzea, kde se bude rovněž péct chleba, placky i koláče. A hlavně přesvědčit se o umu českých ručiček a především posedět se sousedy.

-jp-

Zprávy z radnice

Z Rady města

Rada města zasedala v měsíci červenci jednou, a to 17. 7. 2019. Po projednání mimo jiné schválila zapojení MŠ Volary do projektu „Potravinová pomoc dětem ve hmotné nouzi“, financovaného z Operačního programu potravinové a materiální pomoci. Cílem projektu je zlepšení situace nejchudších osob ve smyslu zajištění jejich pravidelnějšího a kvalitnějšího stravování v mateřské škole. Dále rozhodla schválit Smlouvu o poskytnutí dotace z Jihočeského kraje na realizaci projektu: „Volary – dřevěné srdce Evropy“. Jde o projekt na podporu cestovního ruchu, který návštěvníkům Volary prostřednictvím QR kódů a webové aplikace umožní virtuální prohlídku města v podobě z počátku minulého století.

Bezpečnost ve městě

V květnu proběhla na sále radnice beseda na téma „Bezpečnost v našem městě“, na které jste se měli možnost seznámit s tím, jak se potýkají s touto problematikou v sousedním městě Vimperk. Paní starostka Ing. Jaroslava Martanová představila zájemcům projekt Asistent prevence kriminality, který má ve Vimperku velký úspěch.

Jelikož tento projekt měl kladnou odezvu i u občanů našeho města, můžete již od července potkávat v ulicích asistenty prevence kriminality. Ti mají za úkol dohlížet na to, abyste se v našem městě cítili bezpečněji.

Jana Bártová
místostarostka

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. SRPNA 2019

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ vydává město Volary ■ Šéfredaktor: Jaroslav Pulkrábek, redakce: Miroslava Höhneová, Ladislav Beran, Petr Čmerda, Veronika Kuncová ■ Redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů a vyhrazuje si právo na úpravu délky textů ■ Za původnost a obsahovou správnost ručí autor ■ Příjem příspěvků – Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Vychází v nákladu 1650 ks první týden den v měsíci ■ Grafické zpracování Petr Marek ■ Tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Foto na titulní straně Jiří Plachý.

Krejčovická kaple

Když jsem před lety projížděl Krejčovicemi, byla zdejší kaple sv. Josefa na spadnutí. Nedávno jsem se na místo vrátil a čekalo mě velké překvapení. Kaple je v novém kabátě, omítka a spoje, které byly roztržené, jsou zpevněné, exteriér je perfektní, v interiéru se pracuje. Kaple bude mít nová okna i nové štuky, ale při snaze zachovat zbytky původních. Ve zvonici sice ještě chybí zvon, ale dozvěděl jsem se od jednoho z místních, že je již připraven k zavěšení. Dokonce i ten původ-

ní, jehož cesta z Krejčovic do Krejčovic je přímo námětem pro starošumavskou pověst. Oprava je financována z grantu Ministerstva kultury i z dotace města Volary. Než však bude kaple celá jako ze škatulky se vším, co k ní patří, bude to ještě nějaký čas trvat. Ale kdybyste chtěli pomoci, možnost najdete na webových stránkách Spolku pro obnovu krejčovické kaple (krejcovice.cz).

Ladislav Beran

Porucha vyřadila dodávky z vodojemu Sněžná, přesto lidem pitná voda tekla.

ilustrační foto, zdroj internet

Aniž by vyschl jediný vodovodní kóhoutek, zvládli vyřešit rozsáhlou poruchu na hlavním přívodním řadu pitné vody zaměstnanci vodohospodářské společnosti ČEVAK ve Volarech. V polovině června se po-

rouchalo sekční šoupě na litinovém potrubí, které propojuje město a vodojem Sněžná.

Závažná porucha, která se stala v pátek 12. června, si vyžádala odstávku téměř dvou kilometrů potrubí a hrozilo, že se stovky obyvatel ocitnou bez dodávek pitné vody. To by o víkendu, kdy se očekávaly tropické teploty, bylo pro mnohé občany velice nepříjemné.

Přestože se poškozená část potrubí nacházela v hloubce 3,5 metru, podařilo se díky mimořádnému nasazení zaměstnanců společnosti ČEVAK poruchu odstranit do dvou dnů. Po tuto dobu zásobovali město pomocí záložního zdroje, kterým jsou v případě Volary vrty nad městem, přes vodojem U Hřbitova a Kamenná.

Už v neděli 14. června byla poškozená část potrubí opravena a po odvzdušnění a odkalení hlavního nátoky byl nátok z vodojemu Sněžná znovu uveden do provozu.

Přerušení provozu bazénu

Plavecký bazén Volary bude v termínu 2.-22. 9. 2019 uzavřen z důvodu technické odstávky a údržby. Děkujeme za pochopení.

Krátké, ale důležité

Volarští šňupali tabák v Bavorsku

Tradiční soutěže ve šňupání tabáku v bavorském Perlesreutu, které se konalo 21. července 2019, se po několikaleté odmlce účastnili i zástupci z Volary. A rozhodně se neztratili. V soutěži družstev si tým ve složení Zdeněk Háva, Petr Čmerda, Zdeněk Liberda, a Jaroslav Pulkrábek v obrovské konkurenci osmnácti družstev odvezl druhé místo a Zdeněk Háva svým výkonem doslova vyrazil rozhodčím dech a poprvé v historii absolutní vítězství putovalo mimo Německo - do Volary.

Poděkování žákům třídy 9. B

Ráda bych prostřednictvím Volarského zpravodaje poděkovala všem žákům třídy 9. B, kteří mě pozvali na závěrečné rozloučení se základní školou. Moc si vážím jejich nesmírně vřelého a spontánního přivítání a společně prožitých posledních okamžiků v základní škole. Poděkování patří též rodičům žáků za podporu, děkovná slova a samozřejmě i dávnou spolupráci. V průběhu dlouhých let to byli právě rodiče, od kterých jsem se mnohému naučila. Poděkování patří též firmě Molda, která mi, jako vždy, velmi ochotně pomohla s finalizací drobných dárek pro žáky.

Dana Míková

Z Volar do Wallernu

To, že Volary, tedy přesněji obec nesoucí německé jméno Wallern, není na světě jen jedna, jsem věděl. A ví to ve Volarech skoro každý. Však také starostové dvou z nich jsou každoročně hosty našich Volarůských slavností dřeva. Městečko Wallern im Burgenland, stejně jako Wallern an der Trattnach, leží v Rakousku. Ony vlastně ty Wallerny jsou v Rakousku tedy celkem čtyři, ale zbývající dva jsou jen malé vesničky, respektive osady.

To vše jsem tedy znal, avšak nikdy jsem v žádných jiných Volarech než v těch šumavských nebyl. A tak, když se naskytla příležitost do jedné vyrazit, neváhal jsem ani chvíli. Zvláště když nebudu muset řídit. Pozvání totiž přišlo z těch nejvzdálenějších, ležících až u maďarských hranic, což obnášelo nějakých 380 kilometrů cesty a více než čtyři hodiny strávené v autě. Navíc jsem nemusel řešit ani ubytování a program, takže jsem jel jaksepatří nepřipraven. Jediné, co jsem o „Volarech na Vysočině“ věděl, bylo, že jsou daleko. Víc nic. A tak jsem zažíval jedno překvapení za druhým.

Je sobotní dopoledne, v ruce pozvání na oslavu 750 let od vzniku obce a usedám do auta s klimatizací. To je podstatné, protože venku je více než třicet nad nulou. Řídí starosta. Ten tam sice taky nikdy nebyl, ale zas ví kudy a kam, umí německy, zná tamního starostu, a navíc mu nedělá problém proklíčkovat Lincem či Vídní a držet čtyři hodiny volant. Což by mě zničilo. Cesta kupodivu utekla příjemně rychle. Jednak je o čem mluvit, a pak jako spolezdec mohu pozorovat krajinu, což si náležitě užívám. Máme tam být ve čtyři, a tak tam ve čtyři jsme. Sice na tom moc nezáleží, ale mám rád dochvilnost. Pozdravíme se s hostiteli, ubytujeme se a máme dostatek času se porozhlédnout kolem.

Wallern im Burgenland s Volary na Šumavě má mnoho společného a zároveň jsou obě městečka naprosto rozdílná. Obě leží kousek od hranic. Wallern až do roku 1921 patřil k Maďarsku, přestože se tu mluvilo více méně jen německy. Vyjednávání o tom, kterému státu nakonec připadnou, nebylo jednoduché a táhlo se několik let. Podobné

to bylo u nás. Stejně jako v případě Volar, tak i zde je nedaleko velké jezero, které je hlavním tahákem pro turisty. No, a stejně jako naše Volary jsou i tyto vstupní branou do národního parku. A také tu mají nádraží. To jsou ty průsečíky. Těch odlišností je podstatně více. V krajině, v lidech i ve způsobu života.

Wallern je centrem zelinářské kultury. Na obrovských polích se tu daří salátu,

zde žilo o dvě stovky obyvatel více.

Na prohlídku města bude čas zítra, více nás láká jezero. A tak se poptáváme kudy kam a kde je to nejlepší. Informace neurčité, ale najdeme ho. V té rovině je jezero vidět, až když strojíte kousek od něj. Neziderské jezero (německy Neusiedler See, maďarsky Fertő-tó, přičemž fertő znamená bažina) je vedle Balatonu jediné velké stepní jezero v Evropě. Leží na pomezí rakouské spolkové země Burgenland a maďarské župy Győr-Moson-Sopron. Rakouská část je současně největším jezerem v Rakousku. Vyznačuje se pásmem rákosí, velmi malou hloubkou, mírným a větrným klimatem. Jediná fauna a flóra jsou chráněny rakouským národním parkem Neusiedler See – Seewinkel a maďarským Fertő-Hanság a také zapsáním na Seznam světového dědictví UNESCO.

Rozloha jezera je přibližně 315 km², z toho leží 240 km² v Rakousku a 75 km² v Maďarsku. Hlavní severojižní délka jezera je 36 km a šířka se pohybuje mezi 6 až 12 km. Výška zemského zakřivení mezi Neusiedl am See a Mörbisch je 9,6 m, takže není vidět z jednoho konce na druhý. Hladina jezera leží v nadmořské výšce 115,45 m. n. m. Maximální hloubka jezera je 1,8 m. Průměrná hladina kolísá mezi 0,6 až 0,8 m. Pro porovnání několik čísel o Lipnu. To má rozlohu 48,7 km, délku 42 km a šířku 5 km. Maximální hloubka je 25 metrů, průměrná 6,5 m. Vzdálenost od Volar je přibližně stejná. I když tam jsem měl pocit, že je to hned vedle. Ale třeba to návštěvníci Volar v případě Lipna vnímají taky tak, což je důležitá zkušenost.

To, že Lipenské jezero je uprostřed hor, a Neziiderské na rovině, není to, co je odlišuje nejvíce. Tim doslova do očí bijícím rozdílem je podoba obou letovisek. Měl jsem pocit, že se nacházím někde na francouzském pobřeží. Perfektní servis, vše upravené, nepřepřávané, spousta zeleně, kavárniček, restaurací a parkovacích míst zdarma. Ale to by bylo na dlouhé povídání. Příjemné je zjištění, že partnerství našich Volar s dvojicí těch rakouských není jen formální. To se ostatně ukáže ještě v sobotu večer, kdy se v místní hospodě setkají všichni tři starostové, radní, zastupitelé či hasiči. Naši hasiči chyběli, což bychom mohli přičíst

chřestu, kapustě, rajčatům nebo paprikám a za hranicemi země je tato oblast známá jako „Zelinářská zahrada Rakouska“. Rok co rok se tato oblast proměňuje v pestrobarevné moře květin, které budí obdiv návštěvníků. Vynikající podnebí je podmínkou pro výrobu ušlechtilých vín a pálenky. Nadmořská výška je pouhých 120 metrů (Volary mají 760 m. n. m.) a je to tu naprostá placka. Les ani kopec jsem neviděl žádný, jen do dálky se táhnoucí pole a vinice. Co do počtu obyvatel jsou přibližně poloviční, žije zde 1684 lidí. A pomalinku se vylidňují. Před deseti roky

napravit. Šlo o pohodové, neformální a příjemné setkání přátel. Bez nadsázky. A těch není nikdy dost.

No, a je tu neděle a slavnosti. I ty se naprosto liší od podoby, jakou známe v Čechách. Začíná se mší. Kostel přibližně trojnásobné velikosti než náš je doslova přeplněný. Hasiči, veteráni, sportovci a kdoví jaké spolky. Mši slouží černoch za pomoci jáhna a několika ministrantů. Z kostela na kraji města se jde průvodem na náměstí. Dva dlouhé stany tak pro tisícovku lidí jsou plné. A většina lidí to bere opravdu jako svátek, což se odráží na oblečení. Přes to vedro tu najdete jen málokoho v kraťasech,

sandálech a tričku. Před stanem jsou tři či čtyři stánky s nějakými šátky. Občerstvení je umístěno po celé delší straně stanu. Zajišťuje ho jeden z místních hotelů a je v jednotném stylu, připomínající spíše recepci na ministerstvu. Přestože se zdá dostatečné, tvoří se zde více než půlhodinové fronty, což nikoho nevyvádí z míry. Celodenní program se skládá ze tří hlavních bodů, nepočítaje množství proslovů. Místní orchestr, dechovka a jakýsi „šraml“ s trojicí muzikantů. Tím hlavním programem je možnost posedět se sousedy a pobavit se. V tom původním slova smyslu.

Tečkou za oficiálním programem je odhalení čtyřstranného sloupu, kde každá ze stran

nese mozaiku s vyobrazením charakteristických znaků jak všech tří Walernů (Volar), tak dalšího maďarského partnerského města hostitele. A tak tam daleko až u maďarských hranic najdete na náměstí obrázek našeho šumavského kostelíka.

Předáme dary, poděkujeme s tím, že se těšíme na setkání v srpnu u nás a následuje opět čtyřhodinová jízda domů. Uteče ještě rychleji, neb je opravdu o čem přemýšlet. Docela bych si někdy rád přečetl podobné povídky Wallernských o našich slavnostech. Třeba bychom se o sobě něco zajímavého dozvěděli.

Jaroslav Pulkrábek

Za Adolfem Hafnerem

V úterý 4. června 2019 zemřel truhlář Adolf Hafner. Byl posledním členem slavného truhlářského rodu Hafnerů narozeným ve Volarech, a tak s jeho osobou končí přímé spojení mezi naším městem a touto rodinou. Avšak věřím, že přátelství, které jsme navázali s budoucími generacemi rodiny, bude silným pilířem pro upevňování vztahů mezi oběma národy. Rodina Hafner je velmi významná umělecká rodina. V létě 2017 jsme měli možnost seznámit se v naší městské galerii s prací architekta Franze, sochaře Leopolda, výtvarníka Herberta a uměleckým nábytkem Adolfa. Jsem vděčný, že jsem měl příležitost se s nimi blíže poznat.

První zmínky o této rodině ve Volarech jsou již z roku 1654. Adolf Hafner se narodil 3. 4. 1932. Ve Volarech stihl navštěvovat jen měšťanskou školu, další vzdělání získal až v Perlesreutu. Vyučil se truhlářem

v otcově podniku, mistrovskou zkoušku složil v roce 1961, o rok později dílnu převzal. V podniku pracovala tvrdě celá rodina. V průběhu let se z nábytku Hafner stala velmi exklusivní a žádaná značka. Jediný design a zpracování dřeva má své kořeny již u nás ve Volarech, odkud byla tato tradice přenesena a zdokonalena. Jednotlivé kusy nábytku jsou individuálně plánovány a vyráběny pro daný prostor. Důležitá je dlouhodobá trvanlivost a práce v nejvyšší kvalitě. Zákaznický okruh pochází ze všech společenských skupin a z celé spolkové republiky. Zákazníci oceňují vyzrálé a ryzí formy návrhů a solidní dílenské zpracování z podniku Adolfa Hafnera a nábytek nepovažují za konzumní. Po smrti Adolfa vede podnik dále jeho dcera Isabel se svým manželem Robertem Seidlem.

Vít Pavlík

Vzpomínky

Děkujeme všem přátelům a známým za účast, projevenou soustrast a květinové dary při posledním rozloučení s panem

Štefanem Trojákem.

Děkujeme též panu Františku Krátkému za jeho krásná a dojemná slova rozloučení. Rodina Trojáková a Kešnerova.

*Přišlo smutné ráno.
Tvé srdce přestalo bít,
dokud nás paměť
nezradí,
budeš s námi ve vzpo-
mínkách stále žít.*

Dne 13. 8. 2019 uplynou již čtyři roky, kdy nás navždy opustila paní

Milada Tržilová.

Kdo jste ji znali a měli rádi, vzpomeňte s námi. S láskou a úctou vzpomíná celá rodina.

*Když slzy zastřou nebe,
bez tebe slunce nesvítí.
Kamkoliv oči pohlédnou,
všude vidí jen tebe.*

Dne 19. července to bylo deset let, co nás opustil syn, bratr a strýc

Lubomír Beran.

Děkujeme za tichou vzpomínku. Maminka Eva, syn Láďa a dcera Eva s rodinami.

Dne 7. 8. 2019 uplyne smutných 9 let, kdy nás navždy opustil milovaný manžel, tatínek, dědeček a pradědeček pan

František Krúnpeck.

S láskou vzpomínají manželka, dcera a syn s rodinami.

Dne 3. srpna uplyne 40 let od doby, kdy nás opustil syn

Stanislav Rokůsek.

S láskou vzpomínají rodiče a bratr.

Dne 25. 7. 2019 uplynulo dvacetpět let ode dne, kdy nás opustila paní

Anna Pilečková.

S láskou vzpomínají dcery Mirka, Hanka, Lenka s rodinami a manžel Josef.

Naši oslavenci v červenci 2019

**Věra PROCHÁZKOVÁ
Jarmila KALÍKOVÁ
Růžena HARVALÍKOVÁ
Angela ŠIMONOVÁ
Helena KONOPOVÁ
Zdeněk KARABEC
Pavlína ONDRÁŠKOVÁ
Marie BREITOVÁ
Josef PILEČEK
Marta HRDLÍČKOVÁ**

**Karel KUB
Ivana PALOUNKOVÁ
Růžena KANTNEROVÁ
Vladimíra BATISTOVÁ
Elisabeta KLAČANOVÁ
Svetozár HARGAŠ
Naděžda PETRÁŠKOVÁ
Ladislav TOUŠ sen.
Marie HRDONKOVÁ
Eva SMOLOVÁ**

*Výbor přeje všem oslavencům pevné zdraví,
šťěstí a životní pohodu.*

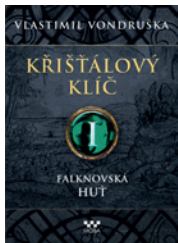
Nové tituly

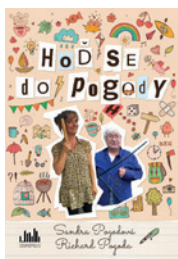
Beletrie

Vlastimil Vondruška: Křišťálový klíč 1 – Falknovská huť

Nová historická sága Vlastimila Vondrušky se odehrává v době od třicetileté války až do revolučního roku 1848, kdy bylo zrušeno poddanství jako poslední bašta feudalismu. Rozsáhlá šestidílná kronika vypráví o osudech sklářského rodu Heřmanů na pozadí života v severních Čechách, které prošly na konci feudalismu nebývalým hospodářským vzestupem a později stejně rychlým úpadkem. Název „Křišťálový klíč“ symbolizuje rodinné tajemství, které se v rodu Heřmanů předává z generace na generaci, současně je kopec Klíč dominantou Nového Boru.

Sandra Pogodová: Hod se do pogody

Většina lidí má tátu, ale já mám tatu. Můj tata je, jak to jen hezky říct... přírodní úkaz, lokální baron Prášil. Na jeho obhajobu uvádím, že za to nemůže. Naše rodina Pogodů je totiž hodně bizarní se skupením bláznů a toto není ani tak kniha, jako dokořán otevřené okno do našeho obýváku.

Jojo Moyesová: Sama sebou

Louisa Clarková z bestsellerů Než jsem tě poznala a Život po tobě se vrací v novém románu Jojo Moyesové! A hodně toho ví...

Jónasson Ragnar: Sněžná slepota

První islandský thriller, který dobyl světové žebříčky.

V městečku Siglufjörður na severu Islandu se podle místního policisty „nikdy nic neděje“. S příjezdem policejního nováčka Ariho Arasona však dostávají události spád. Během generální zkoušky představení místních ochotníků zemře vysloužilý spisovatel, krátce nato je ve sněhu nalezena zkrvavená polonahá žena. Jak spolu oba případy souvisejí? Podaří se Arimu ve vánici zorientovat a rozplést zamotané nitky sahající daleko do minulosti?

Naučná literatura

Rosa Tahedlová: Svědectví z poválečné Šumavy – Události oněch časů očima ženy, která bouřlivou dobu prožila.

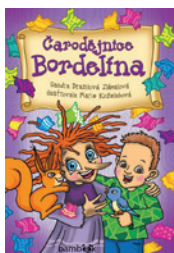
Rosa Tahedlová se narodila v Dobré na Šumavě, kde prožila hezké dětství, později studovala na německém učitelském ústavu a za války učila v různých školách na Prachaticku. Po válce žila ve své rodné vesnici a stala se svědkem jejího rozpadu. Své povolání již nemohla vykonávat, dostala práci v lese. Více než osmnáct let se musela žít jako dřevorubkyně. Ve svém svědectví popisuje, jak na ni a lidi kolem měly vliv tehdejší politické události a rozhodnutí.

Pro děti a mládež

Sandra Dražilová Zlámálová: Čarodějnice Bordelína

Kam vkročí čarodějnice Bordelína, tam to začne lítat! A nejen na jejím kouzelném duhovém deštníku. Tohle štrapaté stvoření dokáže zaručeně obrátit naruby celý les a jeho obyvatelům dá pěkně zabrat. Ale Bordelína není jediná, kdo umí zázraky...

Jan David Žák: Zmizení Edwina Lindy

Poslední rok byl pro Edwina jako zlý sen. Potom, co za podivných okolností zmizel ve skalách jeho otec a málem přišel o maminku, začínají i na Edwina dorážet temné síly. Brzo si uvědomí, že se jim musí postavit čelem a bojovat, stejně jako hrdinové jeho milovaných fantasy knížek. Spolu s kamarády se rozhodne ochránit tajemství, které mu zanechal otec: mapu Šumavy a záhadný zápisník, který by v rukou mocných proměnil šumavské hvězdy v kamennou poušť.

Chris Riddell: Pan Podpostel

Máte pod postelí bubáka? Nebojte se, to je jen Pan Podpostel! Pod postelí je tvrdá zem a panu Podpostelovi se tam špatně spí. A tak poprosí malého Jeníka, jestli by si mohl vlézt k němu do postýlky. Sympatická příšera okamžitě usne, ale chrápe tak, že si Jeník musí jít pro špunty do uší. A co se nestane – ze šuplíku na něj vyskočí další dvě příšerky. Postupně se objeví tolik nečekaných nočních návštěvníků, co by rádi spali u Jeníka v posteli, že si nakonec musí sám ustlat na zemi.

Rande na slepo

Červnové počasí plné rekordů

Červen 2019 se zapsal do historie jako vůbec nejteplejší červen na našem území. A nejen to. V rámci republiky byl červen 2019 statisticky v první pětici nejteplejších měsíců od roku 1961, kdy se tyto statistiky u nás provádí.

Pokud se zaměříme na stanici v městské zástavbě ve Volarech, využijeme data od roku 2007. Červen 2019 byl, co se týče průměrné měsíční teploty, nejen nejteplejším červnem za posledních 13 let, ale zároveň úplně nejteplejším měsícem od začátku měření. Průměrná měsíční teplota dosáhla na hodnotu 18,7 °C, čímž byl překonán dosavadní rekord 18,5 °C z horkého července 2015.

Přehled tří nejteplejších měsíců ve Volarech z období 02/2007 – 06/2019:

06/2019 = 18,7 °C
07/2015 = 18,5 °C
08/2015 = 18,3 °C

Maximální červnová denní teplota s hodnotou 33,1 °C z roku 2013 těsně odolala, v letošním červnu se maximum dostalo 26. června na 32,8 °C. Naopak minimální měsíční teplota rekordní byla, a to nejen pro měsíc červen. Nejnižší teplota měsíce června s hodnotou 6,8 °C, která byla naměřena na konci první dekády (9. června), přepisovala tabulky. Takto vysoké měsíční minimum bylo od začátku měření v roce 2007 zaznamenáno vůbec poprvé.

Přehled nejvyšších minimálních měsíčních teplot z období 02/2007 – 06/2019:

06/2019 = 6,8 °C
06/2016 = 5,3 °C
07/2009 = 5,2 °C

Červen 2019 byl nejen teplotně silně nadnormální, ale i slunečního svitu bylo naměřeno víc, než je pro střední Evropu obvyklé.

Ve Volarech hodnota slunečního svitu za měsíc přesáhla poprvé za dobu měření (od září 2009) hranici 300 hodin, byla tak překonána hodnota z velmi teplého července 2015, a to o 11 hodin. Průměrný denní sluneční svit dosáhl neuvěřitelných 10 hodin denně.

Přehled měsíců z období 09/2009 – 06/2019, kdy sluneční svit dosáhl alespoň 250 hodin:

06/2019 = 305 hod.
07/2015 = 294 hod.
07/2013 = 290 hod.

Co se týče srážkového úhrnu, nebyl červen v tomto ohledu nijak mimořádný, průměr za posledních 11 let činí pro Volary 120 mm, a spadlo 87 mm.

Ivo Rolčík
www.pocasi-volary.cz

Počasí ve Volarech - červen 2019

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	18,7 °C	
minimální teplota	6,8 °C	9. 6.
maximální teplota	32,8 °C	26. 6.
úhrn srážek	87 mm	
maximální náraz větru	16,7 m/s	10. 6.
sluneční svit	305 hod	
letní den (max 25,0°C a více)	18x	
tropický den (max 30,0°C a více)	5x	

Volary, Mlýnská ul., 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	17,1 °C	
minimální teplota	1,5 °C	30. 6.
maximální teplota	32,8 °C	26. 6.
letní den (max 25,0°C a více)	20x	
tropický den (max 30,0°C a více)	4x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	16,9 °C	
minimální teplota	1,1 °C	30. 6.
přízemní minimální teplota	0,8 °C	30. 6.
maximální teplota	32,6 °C	26. 6.
letní den (max 25,0°C a více)	19x	
tropický den (max 30,0°C a více)	4x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	17,4 °C	
minimální teplota	3,0 °C	30. 6.
přízemní minimální teplota	1,2 °C	30. 6.
maximální teplota	32,1 °C	26. 6.
úhrn srážek	93 mm	
maximální náraz větru	15,5 m/s	10. 6.
letní den (max 25,0°C a více)	17x	
tropický den (max 30,0°C a více)	2x	

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

PLAVECKÝ BAZÉN VOLARY OTVÍRÁ VE ŠKOLNÍM ROCE 2019/2020 PLAVECKÉ ODDÍLY

VODNÍČEK pro děti 4 – 5 let

vytváření kladného vztahu k vodnímu prostředí, základy plavání a potápění, výuka hravou formou

PLAVÁČEK pro děti 5 – 6 let

prohlubování kladného vztahu k vodnímu prostředí základy plaveckých stylů a potápění, výuka hravou formou

DELFIČCI pro děti 6 – 8 let

výuka plaveckých stylů kraul, prsa, znak, plavecké dýchání, skoky a orientace pod vodní hladinou zvyšování fyzické kondice

DELFIČCI pro děti 8 – 10 let

výuka plaveckých stylů kraul, prsa, znak, plavecké dýchání, skoky a orientace pod vodní hladinou zvyšování fyzické kondice

KOSATKY pro děti 10 – 15 let

zdokonalování plaveckých stylů kraul, prsa, znak, plavecké dýchání prvkové plavání, plavání s ploutvemi, plavecké obrátky zvyšování fyzické kondice

SARDINKY pro plavce

hravé plavání s pomůckami i bez vodní hry a soutěže, skoky a orientace pod vodní hladinou

BLIŽŠÍ INFORMACE: MILENA PAPOUŠKOVÁ SIPPLOVÁ 739 781 090
PŘIHLÁŠKY K VYZVEDNUTÍ V POKLADNĚ PLAVECKÉHO BAZÉNU

inzerce

■ Prodej slepiček

Drůbež Červený Hrádek prodává slepičky Tetra hnědá, Dominant ve všech barvách, Green Shell-typu Araukana 14–19 týdnů/159–209 Kč/ks.

Prodej: Volary – u tržnice, 19. 9. 2019 – 12:45 hod.

Výkup králíčích kožek - cena dle poptávky

Info: po–pá 9:00 – 16:00 hod.,

tel.: 601 576 270, 728 605 840, www.drubezcervenyhradek.cz

KULTURNÍ PŘEHLED SRPEN 2019

7. 8.

19:00

středa

VEČERNÍ KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY VOLAR

S Romanem Kozákem po „starém“ Starém městě.

SRAZ U MUZEA

17. 8.

-18. 8.

sobota-neděle

VOLARSKÉ SLAVNOSTI DŘEVA

26. ročník tradičního svátku „dřevěných“ dějin města.

MUZEUM

24. 8.

14:00

sobota

STAROČESKÁ KONOPICKÁ VE VOLARECH

Je to již 30 let, kdy Svaz žen ve Volarech obnovil tuto venkovskou tradici.

SRAZ U RESTAURACE
U POTŮČKU

28. 8.

20:00

středa

VEČERNÍ KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY VOLAR

Venkovní projekce starých fotografií náměstí s komentářem Romana Kozáka.

NÁMĚSTÍ

připravujeme v září

20. 9.

18:00

pátek

VOLARSKÉ LITERÁRNÍ VEČERY: PŘEMYSL ČECH

Televizní moderátor, autor knih Objektív s úsměvem, Trefen šumavským genem, Šumaváci.
beseda, autogramiáda

KNIHOVNA

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498

předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

VEČERNÍ KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY VOLAR

7. srpna, 19:00, Muzeum
Staré město

28. srpna, 20:00, Náměstí
náměstí - venkovní projekce

Fotografie: J. Sedel, B. Krumal

Nesudíte knihu podle obalu
a přijďte se o prázdninách zamilovat
do nových knižních žánrů.

V knihovně vás čeká

Rande naslepo

KIC
VOLARY

STAROČESKÁ KONOPICKÁ VE VOLARECH

sobota 24. SRPNA 2019

ZAČÍNÁME VE 14:00 U RESTAURACE U POTUČKU

ZAKONČENÍ OD 19:00 V RADNIČNÍM SÁLE
SE ŠUMAVSKÝMI ŠUMÁŘI VSTUPNÉ 20 Kč

30 LET OD OBNOVY KONOPICKÉ VE VOLARECH

pořádá zájezd na hudební produkci

Šláger

v úterý **20.8.2019** od 13.00 hod.

✚ odjezd v 11.30 hodin z nádraží ve Volarech

✚ cena 100,- Kč - platbu vybírá p. Jitka Lukschová 720 280 884

✚ max. počet účastníků – 30 až 35!

František Rokůsek

Volarští hasiči oslaví letos 145. výročí vzniku Sboru dobrovolných hasičů ve Volarech. Kdo jiný by měl hodnotit, bilancovat a vzpomínat, než nejstarší volarský hasič František Rokůsek starší.

Kdy ve Volarech začali působit hasiči a co bylo hlavním podnětem vzniku SDH ve Volarech?

Volary byly dřevěné město a požáry zde tedy vždy napáchaly hodně škody. Z historie známe například ten z roku 1679, kdy shořelo pětadvacet domů. Nejhorším obdobím byly roky 1856 až 1882. To hořelo celkem osmkrát. Největší pohroma však přišla v létě roku 1863, kdy 22. července, kolem desáté hodiny dopolední, začalo hořet v zadním traktu domu číslo popisné 135 a následný požár zničil téměř celé město. Tradiuje se, že záře plamenů byla vidět až v Linci. Tato událost byla podnětem k založení hasičské jednotky ve městě, ale přesto trvalo ještě dobrých deset let, než se hasičský sbor v roce 1874 konečně ustanovil. Sbor byl v předválečných letech poměrně velký, čítal na dvě stovky hasičů. Byl převážně německý, neboť Volary tvořilo z velké většiny německé obyvatelstvo. Přežil dvě světové války a po té druhé jej nahradili čeští hasiči. Němečtí předchůdci zanechali ve městě velmi kvalitní požární zabezpečení. Hustou síť hydrantů a také hlásičů požáru rozmístěných na sloupech, odkud se svolávali hasiči v případě ohně. Po druhé světové válce se tedy se začala psát moderní historie sboru.

Kdy jste nastoupil k sboru dobrovolných hasičů a jaké byly začátky ve Volarech?

Nastoupil jsem v roce 1956 jako učeň na hasičské učiliště. Zde jsem se vyučil a poté odešel do Volar. Zde byl velitelem můj otec, a to v období 1947 až 1953. Po něm byl velitelem pan Vávra do roku 1956 a poté opět můj otec. My jsme se stěhovali do budovy hasičské zbrojnice, kde žijeme do dnešních dnů. Práce u sboru byla od samého začátku na dobré úrovni a na tu dobu byl dobře vybaven. Měli jsme tři hasičská auta a k již zmíněným hydrantům jsme měli káry, těmi se vozily proudnice, které se potom na hydranty nasadily, a hasilo se. Já jsem se stal v roce 1957 členem SDH Volary, začátky to byly perné i dobré a já na tu dobu velmi rád vzpomínám. V roce 1967 jsem se stal velitelem po Ladislavu Bubnovi a v této

Hasiči ve Volarech slaví jubileum

funkci jsem vydržel 43 let. Já byl velitel a pan Václav Rosa starosta SDH. Spolu jsme rozvíjeli sbor, který je na okrese dodnes velmi kvalitní.

Jak šel čas, měnilo se postavení i názvy hasičů na požárníky a vznikaly profesionální jednotky. Jak to bylo ve Volarech?

Ve Volarech byli vždy hasiči. Již po druhé světové válce to byla Česká hasičská jednota, ale v podstatě jsme stále dobrovolní hasiči. Další změny přišly až po roce 1968, kdy z hasičů byli požárníci. Na autech byly písmena PO (požární ochrana). S tímto obdobím je spojeno i předání prvního hasičského vozu po válce. Jak vidíš, bylo to dlouhé čekání. Byl přivezen z Českých Budějovic a byl jím ZILL 130, to bylo silné ruské auto. S ním jsme vydrželi jezdit až do roku 1986, v roce 1971 byl autopark doplněn o AVII

a první velkou cisternu LIAZ a v roce 1984 ještě další Liazka, a ty jsme měli též dlouho. Autopark se měnil až za starosty Radka Mrkvičky. V roce 2003 jsme dostali rychlý zásahový vůz a v roce 2007 to byla Škoda Octavia, která sloužila jako velitelské vozidlo. V roce 2013 jsme dostali novou cisternu MAN CS 20. A od roku 2017 disponuje sbor ještě vozidlem MERCEDES v dopravní verzi a rychlým zásahovým vozidlem, takže máme sedm vozů. Vybavenost je tedy na dnešní dobu velmi dobrá, a to jak uniformami, výstrojí k zásahům i v ozvovým parkem.

Své požárníky měly i Jihočeské dřevařské závody, pracoval jste i zde.

Ano, a byl to požární profesionální útvar a práce zde byla velmi náročná. Ono se to moc neví, ale dost často tam hořelo, byly to přeci závody na zpracování dřeva, a tak nebezpečí vzniku požáru bylo velké. Oheň byl vždy na složitých a těžko přístupných místech, ale nikdy nebyl rozsáhlý a vždy jsme to uhasili, aniž by vznikly velké škody na majetku a (nedej Bože) újmy na životě. Zde byla velmi dobrá spolupráce s volarskými dobrovolnými

mi hasiči, se kterými jsme měli velmi dobrou spolupráci i při výjezdech. Před ukončením činnosti v roce 1999 jsme pomáhali i Národnému parku Šumava, to bylo se souhlasem tehdejšího ředitele JDZ Volary, neboť o to tehdejší vedení NPŠ požádalo.

Po roce 1989 se vrací název hasiči. Ve Volarech působí kvalitní sbor dobrovolných hasičů a přišlo velké očekávání. Projevily se tehdejší politické a společenské změny též v náplni a činnosti hasičů?

Čekali jsme s klukama nějaké změny, ale ty nepřicházely. Hasiči jsou zde hlavně pro lidi a ne pro režim, ať je to v jakékoliv době či systému. To jsme dělali a děláme, poněvadž to umíme. Pozitivní věci se začaly dít až na konci devadesátých let minulého století a s příchodem milénia. Přišly pozitivní věci v tom, že se zlepšují podmínky, a jak jsem uvedl, zkvalitňuje se autopark. Kluci dostali nové uniformy, a zejména ty k zásahům jsou již na vysoké úrovni. Obec se nám snaží maximálně vyjít vstříc, zakoupila automobilový žebřík, který nám zlehčuje práci zejména v patrových budovách či během zásahů přes střechy, a úřad nám pomáhá v získání nové techniky.

"Sbor, který byl v předválečných časech velmi velký, čítal na dvě stovky hasičů"

V letošním roce si připomenete sto čtyřicet pět let vzniku hasičů ve Volarech. Jak je připomenete veřejnosti?

My jsme výročí našim spoluobčanům a veřejnosti z okolí již připomněli. Bylo to velkým okružním cvičením, kdy jsme cvičili záchranu dětí a vedoucích v budově DDM. Zde lidé viděli naše plné nasazení, podle ohlasů se akce velmi povedla a naši hasiči i jednotky z okolí ukázali, že jsou velmi dobře psychicky i fyzicky připraveni.

Můžete nám říci, na jakou událost, ať již v dobrém či negativním směru rád, nebo nerad vzpomínáte?

Víš, naše výjezdy, to nejsou veselé příběhy. Já vzpomínám na dvě události, které se mi vryly do paměti jako smutné. Ta první byla těsně po nástupu k hasičům

Volarští hasiči mají velký obvod, je složitý zejména kvůli horskému profilu. Kam až dosahuje?

Ano, náš obvod je velký a jezdíme od Křišťanova na jedné straně až do Strážného na druhé straně. Jezdíme k požárům, událostem a dopravním nehodám. Jsou to dále Nová Pec, Horní Vltavice, Zbytiny a další lokality Šumavy. Od roku 1987 jsme předurčenou jednotkou pro dopravní nehody, kterých je čím dál víc. Není to nic pěkného a každý, kdo u nich zasahuje, z toho nemá mnohdy dobrý pocit. V současné době je jich víc i na trase do Prachatic a hodně na „jedničce“ směrem na Strážný. Bohužel, provoz se zvyšuje, jezdí se ve vysokých rychlostech, a tak vše hodně bolí a též je hodně materiálních škod. Zde bych nabádal k větší opatrnosti a nepřeceňování sil.

Co byste vzkázal volarským spoluobčanům a jakou radu máte pro případ, když budou potřebovat vaši pomoc?

Aby řidiči na sídlišti parkovali tak, aby tam mohl projet náš vůz. Je to zkušenost z několika zásahů, které jsme zde prováděli. Zejména ten na č. p. 12, tam bylo kdysi štěstí, že hydrant byl blízko a proudnice dost dlouhá, ale bylo to tak akorát. My musíme mít volný průjezd, vždyť je to pomoc vám, a i když tenkrát to vyšlo, tak takováto nezodpovědnost by mohla mít do budoucna třeba fatální následky. Jinak bych chtěl všem kolegům a kolegyním cechu svatého Floriána, našeho patrona, poděkovat za velmi dobrou práci, kterou odvádí. Díky manželkám a manželům, že tohoto koníčka, tedy spíš poslání, klukům i dětem umožňují. Na závěr bych vzpomněl šestici hasičů, kteří se zasloužili o rozvoj sboru a my díky nim máme na co navazovat. Byli to Alois Brejcha (povoláním železničář), Jan Šimek, Jan Fiala, Vojtěch Rys, Jan Boháček a František Rokůšek nejstarší. Děkuji vedoucím mladých hasičů, jsem rád, že nám vychovávají dobrou zálohu. No, a co ještě děláme? Pomáháme při likvidaci nebezpečného hmyzu, pomáháme zachraňovat domácí mazlíčky a zdravotní záchraně službě při přepravě pacientů nebo zemřelých. Jak vidíš, naše práce je široká a my vždy pomůžeme. Pokud by nastal problém, volejte přímo naši ústřednu 388 333 150, to je do zbrojnice, která slouží jako ohlašovna požárů i ostatních událostí.

Ladislav Beran

ve Volarech. Jeli jsme k požáru kravína na České Žleby. Oheň zde založily děti. Oheň jsme rychle dostali pod kontrolu a uhasili, ale když jsme potom dělali kontrolu, našli jsme zde čtyřletou holčičku, které již nebylo pomoci. Druhý, na který nezapomenu, byl v roce 2006 u Rozvodí. To jsme jeli k těžké dopravní nehodě. Jednalo se o srážku

osobního vozidla s autobusem. Tam to bylo moc těžké, neboť zranění dospělých i dětí s osobního vozu byla tak těžká, že všichni zemřeli. Byl to čtyřčlenná rodina. Dodnes na to s chlapama, co u toho byli, vzpomínáme jako na nejhorší dopravní nehodu, u které jsme kdy byli, a již bychom něco takového nechtěli zažít.

Činnost volarských hasičů

Sbor dobrovolných hasičů ve Volarech zasahoval prvním pololetím roku 2019 celkem u 72 událostí a 86 zásahů.

Z toho bylo šest požárů, 14 dopravních nehod, 48 technických pomoci, jeden unik nebezpečných látek, dva plané poplachy a jeden poplach cvičný.

Při těchto událostech bylo 21 osob zachráněno, devět zraněno a tři se zachránit nepodařilo.

Dále se naši hasiči účastnili dalších 15 událostí, jako je například otevírání bytů, likvidace vosích hnízd, dovoz vody, mytí komunikací, čištění kanalizací či tlakování vodovodů.

inzerce

KOUPÍM zděnou garáž ve Volarech. Mobil: 728558169.

Světová třída v Mlynářovicích!

Nejstarší výkonnostní závod v republice se již tradičně uskutečnil v Mlynářovicích. A opět se posouvaly hranice.

Ty nejlepší z Čech doplnili velmi vzácní hosté z Rakouska. Mistr Rakouska a jeden z velkých adeptů na medaili z Mistrovství Evropy Florian Reithuber, 4. nejrychlejší žena Evropy Karin Kronberger a mistr světa v kosení družstev Dietmar Scharday. Pomohli nám poukázat na to, co si pořadatelé obecních přeborů stále nechtějí přiznat. Chybí nám sekáči. Deformace pravidel, včetně nestandardních rozměrů soutěžních polí a svévolné omezování délky kos, nás brzdí víc, než by se zdálo. Zároveň nám chybí zkušený rozhodčí. K hodnocení kvality pokosu pořadatelé přistupují až dětinsky, a tak Mlynářovice zůstávají jedinou soutěží probíhající ve standardním formátu užívaném v celé Evropě. Problém nedostatku sekáčů je ale mnohem závažnější. David Vostrovský už řadu let nemá v republice konkurenci a standardně vyhrává rozdílem několika koňských délek. Nezbyvá než rozpačitě pokrčit rameny, když si uvědomíme srovnání s Evropou.

Samozřejmě, chceme-li se posunout dál, musíme vychovat mladší sekáče.

Lidé, kteří kosení nerozumí, sice argumentují jakýmsi „Spolkem sekáčů ČR“. Jedná se

v podstatě o sekáče, kteří v Mlynářovicích neuspěli. Začali tedy objíždět folklórní setkání po celé republice, kde s přehledem porážejí příležitostné sekáče (pro ilustraci: K poslednímu přímému souboji došlo na závodech v Putimi v roce 2017). Tehdy nejlepší ze spolku, František Šmolík, došel v čase 2:19. David zamezl stejné pole za 54 s. Současná hvězda „krojovských sportovců“, Míra Šobr, se nejlepším vřdycky jen

díval na záda. Není tedy divu, že v Mlynářovicích dominovali Rakušané.

Pozitivem naopak je, že se objevilo několik mladších talentovaných sekáčů, rozšířil se počet sekáčů kategorie profi a znovu jsme se mohli na vlastní oči přesvědčit, co znamená kosit.

Výsledky Mezinárodního mistrovství ČR v kosení kosou:

Děti

1. Shiva Vostrovský	CZ
2. Čandra Javorský	CZ
3. Aleš Vostrovský	CZ

Muži hobby > 60

1. Karel Horelica	CZ
2. Jindřich Hruboň	CZ

Muži hobby < 60

1. Dietmar Scharday	AUS
2. Martin Gajárek	CZ
3. František Kott	CZ

Ženy profi

1. Karin Kronberger	AUS
2. Amia Vostrovská	CZ

Královská kategorie Muži profi

1. Florian Reithuber	AUS
2. David Vostrovský	CZ
3. Jiří Musálek	CZ

*zvýrazněná jména patří členům reprezentačního týmu pro ME 2019

V Mlynářovicích se sešli lidé, kteří se ke svému okolí chovají odpovědně. Především je to ekologický zemědělec a Biofarma Aleš Hrňa, který poskytl pozemky, většinu surovin na připravené občerstvení a ještě uplácal hromadu indických placek chapatí pro všechny. Mouka přitom pocházela z nedaleké rakouské farmy Bio Hofer a přivezli ji sami pěstitelé. O změnách klimatu a biodiverzitě debatoval s přítomnými světově uznávaný odborník prof. RNDr. Pavel Kindlmann, DrSc. Poděkování si zaslouží i rodina Káňova. Ať už za buchty, které vyhrály cenu O nejlepší buchty, tak za pomoc se zpracováním posečené trávy. I Petr Káňa hospodář v ekologickém režimu (tedy šetrném k životnímu prostředí) a i on mohl využít příležitosti vyměnit zkušenosti s rakouskými bio sedláky z rakouské strany Šumavy. Děkujeme Jindrovi Morongovi za pomoc s technikou i ubytováním, Petrovi a Veronice Kuncovým za profesionální vedení rozhodcovské sekce a vůbec všem dobrovolníkům, kteří přiložili ruku k dílu. Akci by v takovém formátu nebylo možné uskutečnit bez velké podpory Fondu malých projektů pro přeshraniční spolupráci Interreg. Děkujeme všem divákům a bude-li město Volary souhlasit, pokusíme se na Volarské slavnosti dřeva 2020 přivést opět evropskou špičku.

V srpnu budou probíhat kurzy kosení pro děti i pro dospělé zdarma. Tam se o kosení dozvíte ještě mnohem víc. Video z akce naleznete na youtube. : Deshiourlocal environment, informace o akcích minulých i budoucích na fb : @mistrovstvivicrvkosenikosou.

Tým Deshi

Volarský sekáč 2019

Předpokládaný vývoj počasí vypadal tak, že celá sobota 13. 7. propříš. Nicméně intenzivní modlitby ukonejšily svatého Petra natolik, že v devět ráno přestalo pršet a do konce soutěže už nezačalo. Tráva

byla krásně mokrá, bylo pod mrakem, žádné vedro, prostě ideální podmínky. Těm také odpovídaly výkony. V mužské a ženské kategorii bylo dosaženo historicky nejlepších výkonů za celých jedenáct ročníků soutěže.

Poprvé v historii se prvních pět mužů vešlo časem pod 3 minuty a Drahomíra Pešková se stala jediným člověkem, který vyhrál Volarského

sekáče popáté. Nejstarší účastník, sedmašedesátiletý Petr Vobrouček, byl celkově devátý ve fantastickém čase 4:14,72. Obrovsky se zlepšila kvalita pokosu, takže vůbec nebylo jednoduché vybrat ten nejlepší. Na-

konec si palmu kvality odnesl Josef Červený, který nemusel vůbec opravovat, ale dalších pět mužů a jedna žena měli čas opravy do dvou vteřin.

Tak by člověk mohl pokračovat dál a dál. Prostě se to letos vydařilo. Bohužel počasí, které sliboval internet, odradilo některé sekáče, takže účast byla oproti loňsku o něco nižší. O to víc mne potěšila návštěvnost volarských diváků, zaznamenal jsem celou řadu lidí, kteří se přišli podívat na závod poprvé, a snad přijdou i příště. Velikou radost nám udělala místostarostka paní Jana Bártošová, která ve svém našlapaném programu našla chvíli a přišla se podívat na závod. Samozřejmě největší dík patří závodníkům, kteří pravidelně přijíždějí z celé republiky, protože je pro ně Volarský sekáč srdeční záležitostí. Jeden z nich se dokonce svěřil, že dělí rok na před „Sekáčem“ a po něm.

Závod by se nedal pořádat bez vydatné

pomoci řady konkrétních lidí a institucí. Na-
prosto zásadní je každoročně finanční dotace
od města, bez které bychom sekáčské klání
nemohli uskutečnit. Jako každý rok nám far-
ma Hošnových z Vlčích Jam darovala skvělé
jogurty jako pohoštění pro závodníky. „Hra-

běny“ ze Svazu žen odvedly skvělou práci
při hrabání na závodisti, stejně jako při admi-
nistrativní práci v zákulisí. Bez nich bych si už
nedokázal závod představit. Tradiční časomě-
řiči Standa Haladeja Robert Ouředník byli letos
posíleni o Petra Kunce a Michala Hovorku. Dále

nám pomáhala svým dílem celá řada dalších
lidí. Všem bez výjimky děkujeme a těšíme se
na další, už dvanáctý ročník „Sekáče“ v roce
2020.

Ivo Stehlík

Ženy (5x5 m):

1. Drahomíra Pešková	2:04,54
2. Marie Krejčová	2:59,78
3. Majka Tupá	3:22,47
4. Marie Bočanová	3:49,33
5. Hana Vomáčková	4:34,67
6. Julie Konečná	4:51,92
7. Šárka Daňková	11:52,75

Muži (7x7 m):

1. Miroslav Šobr	2:00,84
2. Jiří Musálek	2:30,36
3. František Šmolík	2:31,60
4. Martin Gajárek	2:37,71
5. Eduard Šejna	2:55,87
6. Jaromír Tupý	3:44,74
7. Ladislav Kubovec	3:51,17
8. František Baloun	3:57,28
9. Petr Vobrouček	4:14,72

10. Karel Horelica	4:32,72
11. František Kosař	5:18,26
12. Jindra Hruboň	5:56,08
13. Luboš Gregor	6:31,78
14. Josef Červený	7:38,77
15. Jan Bernad	8:54,76
16. Martin Kolačný	9:11,44
17. Jaromír Pohanka	12:07,22

Děti (3x3 m):

1. Karel Lacina (2010)	6:37,98
------------------------	---------

inzerce

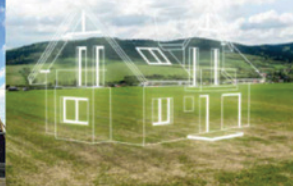

ČR BETON BOHEMIA
spol. s r.o.

Vše pro váš monolit ...

POSKYTUJEME ZAJÍMAVÉ SLEVY
NA STAVBU RODINNÝCH DOMŮ

POSKYTUJEME CENOVOU VÝHODU
NA STAVBY PRO BYDLENÍ SE SNÍŽENOU
SAZBOU DPH

DOPRAVA BETONU
NA STAVENIŠTĚ MIXEM

UKLÁDKA BETONU
ČERPADLEM

DOPRAVA SUCHÝCH
SMĚSÍ SKLÁPĚČEM

Betonárna Strakonice
Za Pilou
kontakt: 602 463 587

Betonárna Miroslav
areál STK
kontakt: 602 275 130

Betonárna Prachovice
areál Iomu Kobylí Hora
kontakt: 602 107 972

Betonárna Vimperk
Sušická ulice
kontakt: 602 464 223

Neváhejte kontaktovat našeho regionálního prodejce:

Monika Loužecká monika.louzecka@crbeton.cz
mob: 605 288 371 www.crbeton.cz

VOLARSKÉ LITERÁRNÍ VEČERY

PŘEMYSL ČECH

20. ZÁŘÍ 2019, 18:00, KNIHOVNA

KIC VOLARY

O cudrovickém hřbitově (Cudrovice)

Nejméně rok se v Cudrovicích hádali, kde si zřídí hřbitov. Což o to, místa měli všude kolem dost, jenže jedno bylo příliš hrbaté, k druhému se muselo do kopce, a když už bylo hezky pod vsí a na rovině, zas se tam držela voda. Nakonec si po dlouhém běhání sem i tam vyhlédli loučku sotva půl míle od poslední chalupy, hezky u cesty a mírně z kopce, aby se s nebožtíky nemuseli příliš dřít. Místo tedy bylo, stačilo je s majitelem vyměnit za stejný kousek obecního, ohradit a čekat na první funus. Jenže se to zadrhlo hned na počátku, protože pověřivá vdova Josefína, které pastvina u lesa patřila, se „šprajcla“, že pozemek nedá ani za sto korců toho nejúrodnějšího pole. Však každý přeci ví, že prvním nebožtíkem by jistojistě byl někdo z rodiny, a vezme-li v potaz, že je bezdětná vdova, nemusí mít ani moc rozumu na to, aby jí došlo, kdo tím premiantem asi bude. Celá ves do Josefíny hučela, že lepší místo nenajdou, ať nedá na babské pověry a nechtějí-li se trmácet s rakví až do Volar, musí v zájmu celé obce ustoupit. No, bylo z toho po celé vsi zle, vdova už ra-

ději ani nevycházela z chalupy, když kohosi napadlo, že by mohla loučku věnovat prvnímu tulákovi, co potáhne vsí a od něj by jí obec pěkně vykoupila. Bude-li pak právě on prvním zesnulým, nikomu to zas tak moc va-

dit nebude. S vdovou se pak už obec nějak vyrovná. A tak se stalo. Tulák se trochu zdráhal, neboť tušil čertovinu, a taky co by dělal s kusem louky vysoko v horách, ale když mu řekli, že ji od něj obec smění za nové boty

a bočník chleba, vzal to. Kdy a kde pak skončil, nevím, neboť ještě téhož dne zmizel v zákrutu cesty v nových botách a s bočníkem chleba v torně. Ale náš příběh tím nekončí. V Cudrovicích tedy měli hřbitov i hrobníka, ale neměli máry. Řekli tedy truhlářovi z Mlynařovic, a ten se vypravil do lesa porazit strom, ze kterého by je vyrobil. A že byl shánčlivý, nikoho se neptal a porazil načerno smrk v údolí nad Blanicí, aniž by tušil, že ten les patří vdově Josefíně. No, a aby toho nebylo všeho málo, truhlář se pohádal se sousedem, ten ho udal a lakotná Josefína se nad tou opovážlivostí tak rozčílila, až jí na čele naběhla žíla, chvíli lapa-la po dechu, a nakonec sebou práskla o zem. Jenže prvním nebožtíkem pochovaným na cudrovickém hřbitově stejně nebyla. Uložili ji do Volar k manželovi. Jednak se to tak nějak slušelo, a hlavně by v Cudrovicích museli uznat, že ty obavy s darováním louky pro potřeby hřbitova nebyly zas tak od věci.

Jaroslav Pulkrábek
ilustrace Marie Petřmanová

Co se vám vybaví, když se řekne „VOLARY“

Emil Kintzl
Šumavák,
Kašperské Hory

Město, které mělo kdysi zcela jedinečnou podobu. Moc z ní nezbylo, ale alespoň něco. Takže Volary rovnají se staré dřevěné domy.

Jan Fischer
režisér, Praha

Ani ne tak Volary samotné jako spíše Soumarský most. Tam jsme odedávna jezdili a na to místo mám hromadu nádherných vzpomínek.

Pavel Šmíd
loutkoherec,
Hosín

Šumava. Ale abych pravdu řekl, moc dobře je neznám. Jako malý kluk jsem přes ně s rodiči jezdil na Lipno z Hrádku u Sušice, kde jsme bydleli.

inzerce

PRODÁVÁTE, PRONAJÍMÁTE NEBO HLEDÁTE NOVÉ BYDLENÍ ?

RE/MAX
Profil
Realitní služby,
jaké si přejete

Nabízím Vám skvělý realitní servis a férové jednání. Zaměřuji se na skutečné potřeby, dodržuji profesionální standardy a přísný etický kodex. Neváhejte mě kontaktovat.

EVA VESELÁ, mob 724 719 444, mail : eva.vesela@re-max.cz, www.remax-czech/profil

č. p. 524 Hotel Chata

Jak název napovídá, budova byla postavena jako chata Klubu československých turistů. Volarský odbor KČST založil přednostu stanice Jan Tolar v dubnu 1926. Klub ihned zřídil poptavárnu s nocležnou a obchůdkem, rovněž značil trasy. V létě 1930 začal se stavbou vlastní chaty, kterou však

velkoryse pojal jako moderní hotel se vším komfortem včetně plzeňského piva. Projektantem byl pražský architekt Stejskal, stavitelem firma A. Křížka z Vodňan. V říjnu byla do zdí vložena pamětní schránka, v listopadu byla hotova i střecha. Světlý plášť budovy měl střechu stylizovanou do podoby pyramidy, až se chce věřit, že architekt takto záměrně středobodem završil hotelový trojúhelník nejmodernější čtvrti města. Neboť mezi hotely Weiten-thal, Sport a Bavorský dvůr vsadil do přímky aleje turistický dům, který jehlanem své hmoty pozdvihl Nádražní čtvrt k nebi. Budova byla slavnostně otevřena 26. července 1931, kdy čestné předsednictvo převzal ministr obchodu dr. Matoušek. Chata sloužila nejen hostům, ale v letech 1933-38 byla i střediskem volarských Čechů, kteří zde

pořádali své veškeré společenské a kulturní akce. Výklenek na východní straně využívali muzikanti a ochotníci.

Za války v č. p. 524 sídlil provozní úřad Říšských drah, v květnu 1945 hotel pro své potřeby zabrala U. S. Army. Později hotel nabízel své služby pod názvem „Národní dům a stanice KČST“. V březnu 1952 jej koupila Čs. obec sokolská, posléze ho převzal Podnik státního obchodu Turista. V polovině 50. let v objektu po dva roky sídlil Městský národní výbor Volary; byly zde kanceláře, konaly se tu zápisy do školy i svatby. Od dubna 1959 se vlastníkem stalo lidové spotřební družstvo Jednota, přičemž hotelu kupodivu nadále zůstalo jméno Chata. V letech 1970-71 prošla budova celkovou rekonstrukcí. Hotel za svůj tradičně považovala komunita železničářů Čs. státních drah. Koncem 90. let pronajala Jednota hotel nájemci, na konci roku 2001 se vlastníkem stala rodina Spoustových, která jej provozuje dodnes.

Roman Kozák

Osobnost Volarska

Rudi Schmid

Narodila se jako chlapec Rudi Schmid ve Volarech 8. listopadu 1924 jako druhé dítě v rodině místního obchodníka. Poté, co se Rudi vyučil fotografem, byl povolán k pracov-

ní službě, a nakonec i k wehrmachtu. Teprve po válce na své osobní přání změnil pohlaví, a stala se z něho Jeanette. Když rodině hrozil odsun, prchli Schmidovi do otcova rodiště v Schnellenzipfu na bavorské straně Šumavy. Jeanette nevydržela v malé vsi dlouho. "Jdu k divadlu..." rozhodla se, ubytovala se u své mnichovské tety a začala navštěvovat baletní školu. Stala se jako zpěvačka a tanečnice brzy známou na varietních scénách celého světa. Vystupovala s Josefinou Bakerovou, Edith Piaf, Marikou Röckovou, Bobem Hopem, před mnoha hlavami států a světovými celebritami, nevyjímaje ani prezidenta Havla. Iránský šach způsobil, že přidala ke svým výkonům i umělecké hvězdání, jehož byla snad poslední a jedinou světovou hvězdou. Hvízdala Offenbachovu Barkarolu stejně jako Straussovu Růži z jihu, melodie Gounodovy i Schubertovy, Harlekýnovy miliony i známou skladbu Kanarienvogel napodobující kanárčí tryllování. S "Wintergarten-Tournee" André Hellera pro "poslední znalce vymírajícího varietního

umění" vstoupila roku 1994 i na newyorskou Broadway pod uměleckým pseudonymem Baroness Jeanette Lips von Lipstrill a připomněla prý Američanům slavnou baronku Trappovou. Ve svém vídeňském bytě, kde trávila chvíle odpočinku a kde také 8. března 2005 zemřela na plicní embolii, bychom našli vedle ukázek českého skla, loutkového divadla a kolovratu z dob volarského dětství i její malířské pokusy a archiv bohaté publikační činnosti. Roku 2004 byla vyznamenána úřadem spolkového kancléře zlatým čestným odznakem za zásluhy o Rakouskou republiku. V krajanských časopisech otiskovala vedle krátkých povídek především svou lyrickou tvorbu, jež je dokonce zastoupena ve slovníku německé nářeční literatury. Pochována je v hrobě svých rodičů v bavorském Bischofsreutu, od české hranice doslova na dohled.

Kohoutí Kříž: šumavské ozvěny [on-line.]

Jihočeská vědecká knihovna v Českých Budějovicích. c2001-2019.

Foto archiv Marie Krejsové.

Našli jsme v archivu...

Odchodem Němců z našeho města v předešlých letech zůstává mnoho domů, hlavně dřevěných, neobydleno a vlivem povětrnosti chátrají. Místní národní výbor se proto rozhodl tyto domy rozbírat a díví rozprodati. V tomto roce bylo rozbíráno celkem 15 domů, a to z velké části na „Starém městě“. Tímto činem ztrácí město částečně bavorský charakter a vzhled. Památkový úřad žádá, aby některé charakteristické stavby byly z rozbírání vyňaty. Přijíždí jeho zástupce Dr. Ivo Beneš z Písku a určuje 6 domů, které zůstanou jako trvalá památka bývalého rázu města. Po rozbírání určených domů nevyhlíží město příliš půvabně, nýbrž působí dojmem zbořeníště.

Hospoda Na Mýtince

Města vznikají různě. Třeba tak, že je nutno trochu oživit liduprázdnou zem, aby nesla nějaký užitek. Pošle se lokátor, který sebere partu lidí, společně vyklučí mýtinu a postaví na ní první domy. Nebo se zde usadí uhlíři či kolomazníci. Ti vytvoří planinu, na které někdo později postaví dvorec. Jindy jde o nějaké významné místo, třeba brod nebo odpočívadlo, nocoviště. Brzy tu stojí jakýsi jednoduchý hostinec či spíše jen nocležna s možností napojit koně, kovárna a tak dál. A u Volar to možná bylo tak i onak. Nikdo jsme tam tenkrát nebyli a poskládat nejstarší obraz jen pomocí několika málo střípků je složité. Názorů je hodně, chvíli platí ten či onen, a když se objeví další dílek do skládačky, buď ho potvrdí, nebo dá vzniknout obrazu zcela jinému. Tak zkusme třeba tento.

Hodiny ukazují přibližně konec třináctého století. Soumaři, kteří ráno vyrazili ze Starých Prachatic, nemají šanci po zdejších mizerných cestách skrz les, močály a kopce dojít za světla až do mýtnice ve Fürholz, což je zároveň i první osada na bavorské straně. Budou muset přenocovat někde cestou. Jedna taková nocležna tu je. Nad potokem, který se jednou bude jmenovat Volarský, ale protože Volary ještě neexistují, tak se mu říká Laschitzbach. To proto, že protéká místem zvaným Laschitz, tedy vlastně Lažiště, což znamená „tam, kde se klučilo“. Druhým místním názvem té doby je dvorec Radschiehof, který na onom vyklučném místě zřejmě stál a v jeho jméně je podle pradávného výkladu ukryto slovo hrad. A ten dvorec je dáván do mně neznámé souvislosti s jinou usedlostí nad Medvědí cestou, která nesla od nepaměti jméno „Gschlouß“ tedy „zámek“ nebo také někdy hrad. Zdálo se mi, že je těch hradů nějak moc, tak jsem se porůznu vyptával. Prý se tu na Volarsku jméno hrad, tedy burg, kdysi dávno

dávalo velkým hospodářským dvorům. Označení „burg“ zmátlo i tvůrce map, a tak na jedné předválečné najdete nad Volary při Zlaté stezce turistickou značku pro zříčinení.

Provoz na Zlaté stezce houští čím dál více, a tak vyšehradská kapitula, coby majitel tohoto kousku země, povolala koloni-

dobrodružnou krev, neboť jejich jméno má původ ve slově poutník. Alberto Waller byl někdy v polovině 13. století ve službách dolnobavorského vévody Jindřicha a věrným pomocníkem pasovského biskupa Otty z Londerfu, od něhož obdržel lénem nějaké statky. Jakýsi Otto Waller, možná snad dokonce otec toho našeho Andrease, byl pasovským měšťanem na rynku.

S působením Andrease Wallera na Šumavě se setkáme již kolem roku 1330, když na Černé hoře nad Prachaticemi založil osadu Volovice, která je ve zmíněném roce poprvé uváděna jako Waler-slak, tedy Wallerova mýtna.

A jak přišli k Wallerovi Volary. Nevím, jak velký podíl měl na jejich budování, jestli je založil na zeleném drnu, nebo je jen pozdvihl, ale vyšehradští probošti mu je doživotně věnovali. Proto, když císař Karel IV. roku 1356 potvrzoval vyšehradské kapitule její majetky, Volary mezi nimi v té době nebyly. S písemnou podobou jména se vůbec poprvé setkáváme vlastně až 8. září roku 1359, kdy je v darovací listině týkající se prachatického kostela uveden jako svědek „Andreas de Wallern“, to hned jako prachatický radní, hned za jménem samotného rychtáře. Avšak dějiny jsou záležitost živá a neustále se mění. Někdy zásadně. A tak je

třeba přiznat, že toto vše je jedna verze, sice propracovaná, jediná ucelená a mně se zdá vcelku dobrá, ale jak říkám, nikdo jsme tu tenkrát u toho nebyl. Je to jako když skládáte puzzle a máte k dispozici jen polovinu dílků. Při rekonstrukci náměstí v roce 2017 archeologové objevili keramiku a hřeby z druhé poloviny století třináctého. Ale co vše to dokazuje, těžko říci. Možná jde právě o ten chybějící dílek zcela jiného obrazu.

Jaroslav Pulkrábek

zátory a do jejich čela postavila Andrease Wallera. Jestli vás to jméno trochu zarazilo, tak jistě právem. Sice se traduje, že Volary své jméno získaly podle volů, jejichž chovem se Volarané proslavili, nebo že se nazývali lidé z lesa – Walder a z toho vzniklo jméno Wallern, ale pravda je, alespoň podle páně Kubitscheka, jiná. Za všechno prý může Andreas Waller.

Přestože z té doby máme jen málo zpráv, Wallerové zas tak neznámí nebyli. Šlo o starý a vážený rod pocházející z Wildthurnu u Landau na řece Isaru. Asi měli

Pohádka v muzeu pobavila malé i velké.

Randit se dá i s knihou, třeba i na slepo.

V galerii o prázdninách vystavuje Angličan Block Lehurst.

Na vernisáži pod širým nebem ani tentokrát nechyběl hudební úvod.

Druhé sekáčské klání během července se uskutečnilo kousek od bazény.

Zlatou stezkou kráčela karavana soumarů.

Minipřípravka Tatranu Volary vyhrála okresní přebor.

foto Jaroslav Pulkrábek, Ladislav Beran, Petr Čmerda

Malíři z různých koutů Evropy si dali dostaveníčko ve Volarech.

PŘIJDTĚ POŠKÁDLIT VOLARSKÝ REKORD. NAJDE SE TŘI STA STATEČNÝCH, KTERÍ SE PROJDOU PO NÁMĚSTÍ V DŘEVĚNÝCH BOTÁCH? REGISTRACE V NEDĚLI 18. SRPNA V 10:45. MEJŠLÁKY K ZAPŮJČENÍ NA MÍSTĚ.

26. VOLARSKÉ SLAVNOSTI DŘEVA

17. a 18. srpna 2019 Náměstí Volary

SOBOTA 17. 8. 2019

- 9:00 zahájení slavností s Olgou Lounovou
- 9:00 - 18:00 předvádění starých řemesel, lidový trh
- 10:00 dřevorubecká soutěž Euro Jack
- 12:00 V Band - koncert
- 14:00 Mezinárodní zábavná soutěž „O putovní dřevák“
- 15:30 vyhlášení výsledků soutěže „O putovní dřevák“
- 16:00 Bonsai č.3 - koncert
- 18:00 Karel Kahovec - koncert
- 21:00 Parkán - koncert
- 24:00 ohňostroj

doprovodný program

- 9:00 - 17:00 výstava místní organizace - Český zahrádkářský svaz (zasedačka v přízemí radnice)
- 9:00 - 18:00 E.ON koutek - malá lezecká stěna, elektrokoloběžky segway, nafukovací hřiště (tržnice)
- 10:00 - 16:00 Netolická pětka - hudební vystoupení (tržnice)
- 10:00 O chytré kmotře lišce (muzeum)
- 10:00 - 14:00 pečení ve Volarském muzeu
- 10:00 - 20:00 nafukovací bungee jumping, skákací hrad, vodní aquazorbing, dům hrůzy se živými herci (parčík u autobusového nádraží)
- 11:00 - 13:00 fotbalové utkání staré gardy Volary - Sedlec u Mikulova (fotbalové hřiště)
- 11:00 - 18:00 vystoupení Romské kapely Mistral (park na Starém městě)
- 15:00 O Perníkovém dědkovi (muzeum)
- 17:00 - 22:00 Doubravanka - hudební vystoupení (tržnice)

NEDĚLE 18. 8. 2019

- 9:00 zahájení druhého dne slavností
- 9:00 - 14:00 předvádění starých řemesel, lidový trh
- 9:00 Dřevorubci Česka
- 9:30 Přímý přenos - koncert
- 9:30 slavnostní mše svatá - žehnání městu
- 10:00 vystoupení Romského tanečního souboru Roma Star
- 10:45 registrace účastníků pochodu v dřevákách
- 11:15 Pochod v dřevákách - pokus o překonání „dřeváckého“ rekordu a vyhlášení NEJ účastníků
- 12:00 - 12:30 Dřevorubci Česka
- 12:30 Přímý přenos - koncert
- 14:00 ukončení slavností

dobrovodný program:

- 9:00 - 14:00 výstava místní organizace - Český zahrádkářský svaz (zasedačka v přízemí radnice)
- 10:00 Peklo s ježibabou (muzeum)
- 10:00 - 14:00 nafukovací bungee jumping, skákací hrad, vodní aquazorbing, dům hrůzy se živými herci (parčík u autobusového nádraží)

VOLARY dřevěné srdce Evropy

sponzoři

Městské lesy Volary s.r.o., Strabag a.s., ČSOB pojiťovna, a.s., ZEFA s.r.o., SaM, Silnice a mosty a.s., Onyx wood s.r.o., Čevak a.s., RekonInsta s.r.o., Vishay Přeštice s.r.o., Štolka-Stavko s.r.o., Radim Kučera Vimperk, Tiskárna Černý s.r.o., Jednota SD Vimperk, Molda spol. s.r.o., Astrid Volary s.r.o., Resort Kadleců, Reno Šumava a.s., Zdeněk Háva - Volary, Zdeněk Kašpar - Volary.